

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 grudnia 2021 r.

Poz. 2327

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 października 2021 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, sporządzonej w Kumamoto dnia 10 października 2013 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 20 maja 2021 r. o ratyfikacji Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, sporządzonej w Kumamoto dnia 10 października 2013 roku (Dz. U. poz. 1201) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 21 sierpnia 2021 r. ratyfikował wyżej wymienioną konwencję.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 konwencji weszła ona w życie dnia 16 sierpnia 2017 r.

Zgodnie z art. 31 ust. 2 konwencji w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi ona w życie dnia 29 grudnia 2021 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że stronami konwencji są:

Islamska Republika Afganistanu

Republika Albanii

Antigua i Barbuda

Królestwo Arabii Saudyjskiej

Republika Argentynska

Republika Armenii

Republika Austrii

Wspólnota Bahamów

Królestwo Bahrajnu

Królestwo Belgii

Republika Beninu

Wielonarodowe Państwo Boliwia

Republika Botswany

Federacyjna Republika Brazylii

Republika Bułgarii

Burkina Faso

Republika Burundi

Republika Chile

Chińska Republika Ludowa¹⁾
Republika Chorwacji
Republika Cypryjska
Republika Czadu
Czarnogóra
Republika Czeska
Królestwo Danii²⁾
Republika Dominikańska
Republika Dżibuti
Republika Ekwadoru
Republika Estońska
Królestwo Eswatini
Republika Filipin
Republika Finlandii
Republika Francuska
Republika Gabońska
Republika Gambii
Republika Ghany
Republika Grecka
Kooperacyjna Republika Gujany
Republika Gwinei
Republika Gwinei Bissau
Republika Gwinei Równikowej
Republika Hondurasu
Republika Indii
Republika Indonezji
Republika Iraku
Islamska Republika Iranu
Irlandia
Republika Islandii
Jamajka
Japonia
Jordańskie Królestwo Haszymidzkie
Królestwo Kambodży

¹⁾ Konwencja ma zastosowanie również dla Specjalnych Regionów Administracyjnych Hongkong i Makao.

²⁾ Konwencja nie ma zastosowania dla Wysp Owczych.

Republika Kamerunu
Kanada
Państwo Katar
Republika Kiribati
Republika Kolumbii
Związek Komorów
Republika Konga
Republika Korei
Republika Kostaryki
Republika Kuby
Państwo Kuwejt
Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna
Królestwo Lesotho
Republika Libańska
Księstwo Liechtensteinu
Republika Litewska
Wielkie Księstwo Luksemburga
Republika Łotewska
Republika Macedonii Północnej
Republika Madagaskaru
Republika Mali
Republika Malty
Islamska Republika Mauretańska
Republika Mauritiusu
Meksykańskie Stany Zjednoczone
Republika Mołdawii
Księstwo Monako
Mongolia
Republika Namibii
Królestwo Niderlandów³⁾
Republika Federalna Niemiec
Republika Nigru
Federalna Republika Nigerii
Republika Nikaragui

³⁾ Konwencja ma zastosowanie tylko dla europejskiej części Królestwa Niderlandów.

Królestwo Norwegii
Sułtanat Omanu
Islamska Republika Pakistanu
Republika Palau
Palestyna
Republika Panamy
Republika Paragwaju
Republika Peru
Rzeczpospolita Polska
Republika Portugalska
Republika Południowej Afryki
Republika Środkowoafrykańska
Rumunia
Republika Rwandy
Federacja Saint Kitts i Nevis
Saint Lucia
Republika Salwadoru
Niezależna Państwo Samoa
Republika Senegalu
Republika Seszeli
Republika Sierra Leone
Republika Singapuru
Republika Słowacka
Republika Słowenii
Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki
Stany Zjednoczone Ameryki
Republika Surinamu
Syryjska Republika Arabska
Konfederacja Szwajcarska
Królestwo Szwecji
Królestwo Tajlandii
Zjednoczona Republika Tanzanii
Republika Togijska
Królestwo Tonga
Tuvalu
Republika Ugandy

Unia Europejska
Wschodnia Republika Urugwaju
Republika Vanuatu
Węgry
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
Socjalistyczna Republika Wietnamu
Republika Włoska
Republika Wybrzeża Kości Słoniowej
Republika Wysp Marshalla
Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej
Republika Zambii
Republika Zimbabwe
Państwo Zjednoczonych Emiratów Arabskich

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do konwencji wymienione poniżej państwa oraz organizacja międzynarodowa złożyły następujące deklaracje:

Republika Argentynska

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci Republika Argentynska oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia.”

Declaration:

“Pursuant to article 30 (5) of the Minamata Convention on Mercury, the Argentinian Republic declares that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force with respect of Argentina only upon the deposit of its instrument of ratification or accession with respect thereto.”

Republika Armenii

Deklaracja:

„W odniesieniu do Republiki Armenii wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“Any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Republic of Armenia only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereto.”

Republika Austrii

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 25 ust. 2 Konwencji Republika Austrii oświadcza, że w zakresie wszelkich sporów dotyczących interpretacji bądź stosowania niniejszej Konwencji uznaje ona oba ze sposobów rozstrzygnięcia sporów, o których mowa w ust. 2, za obowiązkowe w odniesieniu do wszelkich stron przyjmujących to samo zobowiązanie.”

Declaration:

“The Republic of Austria declares in accordance with Article 25 paragraph 2 of the Convention that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes both of means of dispute settlement mentioned in paragraph 2 as compulsory in relation to any party accepting the same obligation.”

Republika Czeska

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci Republika Czeska oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“In accordance with paragraph 5 of Article 30 of the Minamata Convention on Mercury, the Czech Republic declares that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Czech Republic only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereto.”

Republika Indii

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci Republika Indii oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“The Republic of India, in accordance with paragraph 5 of Article 30 of the Minamata Convention on Mercury declares that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Republic of India only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

Islamska Republika Iranu

Deklaracje:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji Islamska Republika Iranu niniejszym oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

„Zgodnie z zasadniczą polityką ochrony i promowania środowiska i zdrowia ludzkiego Islamska Republika Iranu ratyfikowała Konwencję z Minamaty w sprawie rtęci. Wypełnianie zobowiązań zapisanych w Konwencji jest wyraźnym obowiązkiem wszystkich zainteresowanych stron, zarówno rządowych, jak i pozarządowych; Ministerstwo Spraw Zagranicznych jako Krajowy Punkt Kontaktowy oraz Organizacja Ochrony Środowiska jako Krajowy Organ ds. Konwencji są odpowiedzialne za przeprowadzenie i monitorowanie wdrażania Konwencji na szczeblu krajowym.

W rozumieniu Islamskiej Republiki Iranu wdrożenie Konwencji wiąże się z zapewnieniem krajom rozwijającym się zrównoważonego, adekwatnego i dostępnego wsparcia finansowego, pomocy technicznej i transferu technologii, a także budowania zdolności oraz odpowiednich szkoleń, o czym mowa w art. 13 i 14 Konwencji, w ramach obowiązków wszystkich stron, w szczególności tych będących krajami rozwiniętymi.

W opinii Islamskiej Republiki Iranu pełne i prawidłowe wdrożenie postanowień wyżej wymienionych artykułów jest tak samo niezbędne, jak pozostałych artykułów Konwencji, a brak ich wdrożenia może prowadzić do podniesienia kwestii zgodności.

W przypadku gdy pomoc i wsparcie, o których mowa powyżej, nie byłyby adekwatne, terminowe i zrównoważone, konieczne będzie rozszerzenie zwolnień.

Islamska Republika Iranu pragnie zachęcić wszystkie kraje, które jeszcze tego nie zrobiły, w szczególności kraje rozwinięte, do przyjęcia postanowień Konwencji i podkreśla, że cała wspólnota międzynarodowa powinna wspólnie pracować nad realizacją przyjętej zasady „wspólnych, choć zróżnicowanych obowiązków”.

Declarations:

“Pursuant to Article 30, paragraph 5 of the Convention, the Islamic Republic of Iran hereby declares that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Islamic Republic of Iran only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

“Consistent with its principal policy of protecting and promoting the environment and human health, the Islamic Republic of Iran has ratified the Minamata Convention on Mercury. Fulfilling the obligations enshrined in the Convention is a clear duty of all relevant stakeholders including governmental or non-governmental; the Ministry of Foreign Affairs as the National Focal Point and the Organization of Protection of Environment as the National Authority of the Convention are assigned with the task of handling and monitoring the national implementation of the Convention.

It is the understanding of the Islamic Republic of Iran that implementation of the Convention is subject to providing the developing countries with sustainable, adequate and accessible financial support, technical assistance, technology transfer as well as capacity building and proper training which are recognized in the Articles 13 and 14 of the Convention as part of responsibilities of all parties, specifically the developed country parties.

The Islamic Republic of Iran is of the view that full and accurate implementation of the said articles is as necessary as other articles of the Convention and non-implementation of the said Articles may raise the issue of compliance.

Should the above assistance and support fail to be adequate, timely and sustainable; the extension of the exemptions will be a necessity.

The Islamic Republic of Iran would like to encourage all countries that have not yet done so, in particular developed countries to join the Convention and emphasizes that the whole international community should work together to realize the accepted principle of ‘Common But Differentiated Responsibilities’.”

Jamajka

Deklaracja:

„W odniesieniu do Jamajki wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“Any amendment to an Annex to the Convention shall enter into force for Jamaica only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

Kanada

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji Kanada oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“Pursuant to Article 30 (5) of the Convention, Canada declares that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for Canada only upon the deposition of its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession with respect thereto.”

Republika Kuby

Deklaracja:

„Zgodnie z zasadą immunitetu jurysdykcyjnego państw Republika Kuby oświadcza, że zalecenia wynikające ze sprawozdania komisji pojednawczej powołanej na podstawie art. 25 ust. 6 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci oraz zgodnie z procedurą określoną w części II załącznika E do Konwencji zostają uznane za niewiążące, ale będą brane pod uwagę w dobrej wierze w celu dobrowolnego wdrażania w stosownych przypadkach.”

Declaration:

“In accordance with the principle of the sovereign immunity of States, the Republic of Cuba declares that the recommendations contained in the report of the conciliation commission, established in accordance with Article 25 (6) of the Minamata Convention on Mercury and with the procedure set out in Part II of Annex E to the Convention, will be deemed to be non-binding, but will be considered in good faith for voluntary implementation, as appropriate.”

Republika Mauritiusu

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji Republika Mauritiusu oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“Pursuant to article 30, paragraph 5, of the Convention, the Republic of Mauritius declares that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Republic of Mauritius only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

Republika Mołdawii

Deklaracje:

„Zgodnie z art. 25 ust. 2 Konwencji Republika Mołdawii przyjmuje oba sposoby rozstrzygania sporów, o których mowa w tym ustępie, za obowiązkowe w odniesieniu do wszelkich stron przyjmujących to samo zobowiązanie.”

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji w odniesieniu do Republiki Mołdawii wszelkie zmiany do załącznika wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declarations:

“In accordance with Article 25, paragraph 2 of the Convention, the Republic of Moldova accepts both means of dispute settlement referred to in this paragraph as compulsory in relation to any party accepting the same obligation.”

“In accordance with Article 30, paragraph 5 of the Convention, any amendment of an annex shall enter into force for the Republic of Moldova only after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

Republika Namibii

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 w odniesieniu do Republiki Namibii wszelkie zmiany do załącznika wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“As per article 30 (5) with regard to the Republic of Namibia, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of Namibia’s instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

Królestwo Niderlandów

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 25 ust. 2 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci Królestwo Niderlandów oświadcza, że uznaje oba sposoby rozstrzygania sporów, o których mowa w tym ustępie, za obowiązkowe w odniesieniu do wszelkich Stron przyjmujących jeden lub oba sposoby rozstrzygania sporów.”

Declaration:

“The Kingdom of the Netherlands declares, in accordance with Article 25, paragraph 2, of the Minamata Convention on Mercury, that it accepts both means of dispute settlement referred to in that paragraph as compulsory in relation to any Party accepting one or both means of dispute settlement.”

Republika Federalna Niemiec

Deklaracje:

„Zgodnie z art. 25 ust. 2 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci Republika Federalna Niemiec oświadcza, że uznaje oba sposoby rozstrzygnięcia sporów, o których mowa w tym ustępie, za obowiązkowe w odniesieniu do wszelkich stron przyjmujących jeden lub oba sposoby rozstrzygnięcia sporów.”

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci Republika Federalna Niemiec oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declarations:

“The Federal Republic of Germany declares, in accordance with article 25, paragraph 2, of the Minamata Convention on Mercury, that it accepts both means of dispute settlement referred to in that paragraph as compulsory in relation to any Party accepting one or both means of dispute settlement.”

“The Federal Republic of Germany declares, in accordance with article 30, paragraph 5, of the Minamata Convention on Mercury, that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Federal Republic of Germany only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession with respect thereto.”

Królestwo Norwegii

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 25 ust. 2 Konwencji Norwegia niniejszym oświadcza [że uznaje następujący sposób rozstrzygnięcia sporów:] b) przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.”

Declaration:

“In accordance with Article 25, paragraph 2 of the Convention, Norway hereby declares (b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.”

Republika Peru

Deklaracje:

„W ramach wykonania prawa do składania deklaracji lub przekazywania informacji, dozwolonego na mocy Konwencji, i zgodnie z art. 25 ust. 2 Republika Peru pragnie zwrócić uwagę stron na oświadczenie złożone przez nią dnia 7 lipca 2003 r. zgodnie z art. 36 ust. 2 Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z którym Republika Peru uznaje za obowiązkową tym samym i bez specjalnej zgody, w odniesieniu do wszelkich innych stron przyjmujących to samo zobowiązanie, pod warunkiem wzajemności, jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości we wszelkich sporach prawnych.

Takie oświadczenie nie wyklucza możliwości odwołania się do procedur arbitrażu i postępowania pojednawczego, o których mowa w Konwencji (załącznik E), w sprawie będącej przedmiotem sporu, jeżeli druga strona lub strony sporu wyrażą na to zgodę na piśmie.

Aktualna deklaracja nie uniemożliwia stronom rozstrzygnięcia sporu w drodze bezpośrednich negocjacji lub za pomocą wszystkich innych środków rozstrzygnięcia sporów dopuszczonych postanowieniami Konwencji.”

„W ramach wykonania prawa do składania deklaracji lub przekazywania informacji, dozwolonego na mocy Konwencji, i zgodnie z art. 30 ust. 5 Republika Peru oświadcza, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declarations:

“In exercise of the right to make the declarations or communications permitted under the Convention and in relation to article 25, paragraph 2, the Republic of Peru wishes to bring to the attention of the parties the declaration that it made on 7 July 2003, which was made under Article 36, paragraph 2, of the Statute of the International Court of Justice, pursuant to which the Republic of Peru recognizes as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other party accepting the same obligation, subject to the condition of reciprocity, the jurisdiction of the International Court of Justice in all legal disputes.

Such declaration does not preclude the possibility of recourse to the arbitration and conciliation procedures established in the Convention (annex E) for the matter disputed if the other party or parties to the dispute agree to such in writing.

The present declaration does not prevent the parties from settling the dispute through direct negotiation or any other means of settlement recognized by the Convention.”

“In exercise of the right to make the declarations or communications permitted under the Convention and in relation to article 30, paragraph 5, the Republic of Peru declares that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

Republika Seszeli

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji w odniesieniu do Republiki Seszeli wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“In accordance with Article 30 (5) of the Convention, any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Republic of Seychelles only upon the deposit of its instrument of ratifications, acceptance, approval, or accession with respect thereto.”

Stany Zjednoczone Ameryki

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Stany Zjednoczone niniejszym oświadczają, że w odniesieniu do nich wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“The United States hereby declares, pursuant to Article 30, paragraph 5, that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the United States only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession with respect thereto.”

Republika Surinamu

Deklaracja:

„Zgodnie z art. 30 ust. 5 Konwencji z Minamaty w odniesieniu do Republiki Surinamu wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.”

Declaration:

“In accordance with Article 30 paragraph 5 of the Minamata Convention, any amendment to an Annex to the Convention shall enter into force for the Republic of Suriname only upon its deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

Królestwo Tajlandii

Deklaracja:

„Wszelkie zmiany do załącznika do Konwencji wejdą w życie dopiero po złożeniu przez Rząd Królestwa Tajlandii dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia zgodnie z art. 30 ust. 5.”

Declaration:

“Any amendment to an annex to the Convention shall enter into force only upon the deposit of the Government of the Kingdom of Thailand’s instrument of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with Article 30 paragraph 5.”

Unia Europejska

Deklaracja:

„Poniższe państwa są obecnie członkami Unii Europejskiej: Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Chorwacji, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Art. 30 ust. 3 Konwencji z Minamaty stanowi: „3. W dokumentach ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia regionalna organizacja integracji gospodarczej określa zakres swoich kompetencji w odniesieniu do spraw uregulowanych w niniejszej konwencji. Każda taka organizacja poinformuje również depozytariusza, który z kolei zawiadomi Strony, o każdej istotnej zmianie w zakresie ich kompetencji.”

Unia Europejska oświadcza, że zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności z jego art. 192 ust. 1, posiada kompetencje do zawierania umów międzynarodowych oraz do wykonywania obowiązków z nich wynikających, które przyczyniają się do osiągnięcia następujących celów:

- zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska;
- ochrony zdrowia ludzkiego;
- ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych;
- promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska, w tym wynikających ze zmian klimatu.

Poniższy wykaz instrumentów prawnych Unii przedstawia zakres, w jakim Unia wykonuje swoje wewnętrzne kompetencje, zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do spraw regulowanych Konwencją z Minamaty. Unia posiada kompetencje do wykonywania obowiązków wynikających z Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, w odniesieniu do których przepisy unijnych instrumentów prawnych, w szczególności tych wymienionych poniżej, ustanawiają wspólne zasady, a także w takim stopniu, w jakim postanowienia Konwencji z Minamaty lub aktu przyjętego w celu ich wykonania wpływają na te wspólne zasady lub zmieniają zakres ich zastosowania.

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 1),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 88),
- Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. UE L 269 z 21.10.2000, str. 34),

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 59),
- Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1),
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1),
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1),
- Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz. Urz. UE L 169 z 12.07.1993, str. 1),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 1),
- Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywy Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 33 z 04.02.2006, str. 1),
- Dyrektywa 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2005, str. 3),
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000, str. 1),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3),
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. UE L 182 z 16.07.1999, str. 1),
- Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1).

Wykonywanie kompetencji, które państwa członkowskie Unii Europejskiej zgodnie z Traktatami przekazały Unii Europejskiej, podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom. Unia zastrzega sobie zatem prawo do wprowadzania w niniejszej deklaracji stosownych zmian.”

Declaration:

“The following States are at present Members of the European Union: the Kingdom of Belgium, the Republic of Bulgaria, the Czech Republic, the Kingdom of Denmark, the Federal Republic of Germany, the Republic of Estonia, Ireland, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, the Republic of Croatia, the Italian Republic, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Grand Duchy of Luxembourg, Hungary, the Republic of Malta, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Republic of Poland, the Portuguese Republic, Romania, the Republic of Slovenia, the Slovak Republic, the Republic of Finland, the Kingdom of Sweden, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

Article 30 (3) of the Minamata Convention provides: “3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.”

The European Union declares that, in accordance with the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 192 (1) thereof, it is competent for entering into international agreements, and for implementing the obligations resulting therefrom, which contribute to the pursuit of the following objectives:

- preserving, protecting and improving the quality of the environment;
- protecting human health;
- prudent and rational utilisation of natural resources;
- promoting measures at international level to deal with regional or worldwide environmental problems, including climate change.

The following list of legal instruments of the Union illustrates the extent to which the Union has exercised its internal competence, in accordance with the Treaty on the Functioning of the European Union, regarding matters governed by the Minamata Convention. The Union is competent for the performance of those obligations from the Minamata Convention on Mercury regarding which the provisions of Union legal instruments, in particular those listed below, establish common rules and insofar as these common rules are affected or altered in scope by the provisions of the Minamata Convention or an act adopted in implementation thereof.

- Regulation (EU) of the European Parliament and the Council of 17 May 2017 on mercury, and repealing Regulation (EC) No 1102/2008,
- Directive 2011/65/EU of the European Parliament and the Council of 8 June 2011 on the restriction of the use of certain hazardous substances in electrical and electronic equipment (OJ L 174, 1.7.2011, p. 88),
- Directive 2006/66/EC of the European Parliament and the Council of 6 September 2006 on batteries and accumulators and waste batteries and accumulators and repealing Directive 91/157/EEC (OJ L 266, 26.9.2006, p. 1),
- Directive 2000/53/EC of the European Parliament and the Council of 18 September 2000 on end-of-life vehicles (OJ L 269, 21.10.2000, p. 34),
- Regulation (EC) 1223/2009 of the European Parliament and of the Council of 30 November 2009 on cosmetic products (OJ L 342, 22.12.2009, p. 59),
- Regulation (EC) 1907/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 concerning the Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals (REACH), establishing a European Chemicals Agency, amending Directive 1999/45/EC and repealing Council Regulation (EEC) No 793/93 and Commission Regulation (EC) No 1488/94 as well as Council Directive 76/769/EEC and Commission Directives 91/155/EEC, 93/67/EEC, 93/105/EC and 2000/21/EC (OJ L 396, 30.12.2006, p. 1),
- Regulation (EU) 528/2012 of the European Parliament and of the Council of 22 May 2012 concerning the making available on the market and use of biocidal products (OJ L 167, 27.6.2012, p. 1),
- Regulation (EC) 1107/2009 of 21 October 2009 concerning the placing of plant protection products on the market and repealing Council Directives 79/117/EEC and 91/414/EEC (OJ L 309, 24.11.2009, p. 1),
- Council Directive 93/42/EC of 14 June 1993 concerning medical devices (OJ L 169, 12.7.1993, p. 1),
- Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions (integrated pollution prevention and control) (OJ L 334, 17.12.2010, p. 17),
- Directive 2012/18/EU of the European Parliament and of the Council of 4 July 2012 on the control of major-accident hazards involving dangerous substances, amending and subsequently repealing Council Directive 96/82/EC (OJ L 197, 24.7.2012, p. 1),
- Regulation (EC) No 166/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 January 2006 concerning the establishment of a European Pollutant Release and Transfer Register and amending Council Directives 91/689/EEC and 96/61/EC (OJ L 33, 4.2.2006, p. 1),
- Directive 2004/107/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 relating to arsenic, cadmium, mercury, nickel and polycyclic aromatic hydrocarbons in ambient air (OJ L 23, 26.1.2005, p. 3),
- Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council of 23 October 2000 establishing a framework for Community action in the field of water policy (OJ L 327, 22.12.2000, p. 1),

- Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on waste and repealing certain Directives (OJ L 312, 22.11.2008, p. 3),
- Council Directive 1999/31/EC of 26 April 1999 on the landfill of waste (OJ L 182, 16.7.1999, p. 1),
- Regulation (EC) No 1013/2006 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 on shipments of waste (OJ L 190, 12.7.2006, p. 1).

The exercise of competences which Member States of the European Union have transferred to the European Union pursuant to the Treaties is, by its nature, subject to continuous development. The Union therefore reserves the right to adjust this Declaration.”

Minister Spraw Zagranicznych: *wz. P. Wawrzyk*